
Biblická čtení:

3Mojžíšova 19, 1-2.15-18: Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Bud'te svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý. Nedopustíte se bezpráví při soudu. Nebudeš nadřžovat nemajetnému ani brát ohled na mocného; budeš soudit svého bližního spravedlivě. Nebudeš se chovat ve svém lidu jako utrhač, nebudeš ukládat svému bližnímu o život. Já jsem Hospodin. Nebudeš ve svém srdci chovat nenávisť ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu. Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.

1List Tesalonickým 2, 1-8: Sami víte, že náš příchod k vám nebyl marný. Víte také, jak jsme předtím ve Filipech trpěli a byli pohaněni; a přece nám náš Bůh dal odvahu hlásat vám, přes mnohý těžký zápas, evangelium Boží. Naše poselství nepochází z omylu ani z nekalých úmyslů, ani vás nechceme podvést. Bůh nás uznal za hodné svěřit nám evangelium, a proto mluvíme tak, abychom se líbili ne lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce. Nikdy, jak víte, jsme nesáhli k lichocení, ani jsme pod nějakou záminkou nebyli chtiví majetku – Bůh je svědek! Také jsme nehledali slávu u lidí, ani u vás, ani u jiných; ač jsme mohli jako Kristovi poslové dát najevo svou důležitost, byli jsme mezi vámi laskaví, jako když matka chová své děti. Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!

Matouš 22, 34-46: Když se farizeové doslechli, že umlčel saduceje, smluvili se a jeden jejich zákoník se ho otázal, aby ho pokoušel: „Mistře, které přikázání je v zákoně největší?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“ Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš: „Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?“ Odpověděli mu: „Davidův.“ Řekl jim: „Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví: ‚Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.‘ Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?“ A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat.

Milovat a mít rád po křesťansku

Včerejší projev pana prezidenta můžeme využít pro naše dnešní rozvažování nad Božím slovem. V mnohém se projev shodoval s naším nasměrováním, ale jako vyznávající křesťané bychom měli ještě přidat.

„Potřebujeme nový směr, nový plán pro budoucnost této země. Potřebujeme takový směr, který většina společnosti přijme za svůj nový společný cíl.“

Potřebujeme porozumět a přijmout to, co je pro život lidí kolem nás pomáhající a spravedlivé. **Spravedlnost je pro křesťana to, co chce Bůh, ne to, co stanovíme my.**

Milovat znamená, že neutiskuješ. Když jednáš, tak nejednáš jen pro svůj prospěch, ale máš na mysli ty, kteří jsou kolem tebe. Neohrožuješ člověka, ale pomáháš mu. Budeš

milovat svého bližního jako sebe samého. Normou pro milování je sebeláska. Nepotřebujeme takový směr, který většina společnosti přijme za svůj, potřebujeme být odhodlanější ve svém myšlení a konání podle Božích návodů. Já bych byla ráda, abys ty, Bože, měl ve mně prostor dělat to, co je podle tebe dobré.

Výchova v minulých generacích - a v některých kruzích společnosti a rodinách do jisté míry stále přetrvávající - spočívala na příkazech: tohle nesmíš a tohle musíš, tedy na přísnosti, respektu, poslušnosti. Pro mnohé lidi je dnes překvapující, že výchova spíše navrhuje, dává možnost se rozhodnout a najít si pro sebe vyhovující cestu. Dává možnost dialogu a společného hledání. Je to tak i v náboženské výchově. Příklad je přesvědčivějším argumentem než příkaz.

Ježíšova otázka týkající se Mesiáše nejsou ukázkou jeho intelektuální dovednosti a chytrosti, to Ježíš opravdu nepotřeboval zdůrazňovat; na rozdíl od mnohých teologů a řečníků. Stále nás to oslňuje, ale není to opravdu důležité. Ježíš stojí před farizeji a dnes před námi a my v něm máme rozpoznat Mesiáše. Mesiáše, který nepřišel válčit, ale přišel nás učit milovat Pána Boha a naše bližní. Přišel porazit hřích a z něho pramenící smrt. Víme, jak je to těžké, změnit své srdce, ve kterém jsou pořád přes naši třeba i značnou snahu zákoutí tmy a nečistoty. Je zapotřebí vyvinout velké úsilí o změnu, modliteb a rad a rozhovorů s lidmi i Bohem, aby se v nás víc zakořenila láska, o které se shodneme, že by v našem srdce měla přebývat plně.

Když Ježíš opakuje ‚jako jsem miloval já vás, tak vy se mějte rádi‘, ukazuje na lásku, která se obětuje. Je to posunuto dál, než ve Starém Zákoně: nejde už o sebelásku, ale o lásku obětující se za druhé.

Přispívejme k takové lásce konkrétními činy ve svém okolí, organizováním akcí ve vlastní náboženské obci, občanskou aktivitou.